

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Politična pepelnica.

—o.— S pepelnično resignacijo v srci gledamo danes tudi na politično naše življenje! Sladko ranjanje naših iluzij, šumeče donenje obetajočih fraz za pričetka Taaffejeve vlade, za zmagovalnega ustopa desnice v sedanji državni zbor preobračale so poluše stoletne izkušnje na robe, na istinite položaje, na prevare in danes imamo od vsega tega resignacije pepel, pod katerim javljane more tleti iskra boljše bodočnosti! Kakor otroci piruhov, smo se veselili mi novega kabineta, polni srečnega upanja zrlí smo v močnejše krdelo državnega zbora, nadejajoči se, da nam v kratkem pribori in izroči priznane sicer, a od sovražnika zadržavane nam pravice. Zadovoljni smo bili s programom nove vlade in ker se je njej na stran postavila podpora krepke državnozbornske večine, nismo dvojili, da se novo blagovestje uvede v življenje, da se kakor zdrava kri prelije v izsušene žile slovanskih, nejednakopravnih narodov avstrijskih. Toda, koliko se je uresničilo lepega programa v šestih letih, koliko je padlo obečane mane na naše puščave, ali nismo marveč postali milovanja vredni Tantalí, ki v svoji žeji in lakoti vidi nad sabo lepo in zdravo sadje, katero pa se kvišku spusti, kakor hitro se ga dotaknemo? V upanji tem, polnem bolečnih prevar, pa smo čakali in trpeli, trpeli in čakali, ali kaj smo dočakali sedaj proti koncu državne zborbe, katero smo smatrali za Panacejo svojo? Dočakali smo to, da je te dni desnica državnega zbora, trdnjava naša jela leteti na kose, da nam zaslombo našo razkopujejo nemško-klerikalni konservativci z razzidarjem Lienbacherjem na čelu! Zmirom nam je bilo tesno v družbi te gospode, ki Slovanom ne privošči pravice že zato ne, ker so nemške krvi in vsak hip se je lahko pričakovalo, da svoje tovariše na desnici izdajo, potegnejo jo z ultra-nemško levico. Kjer je bilo za naše slovenske poslance, katerim se ni celih šest let prav izpolnilo nobeno zahtevanje, dovolj ozirov, da so pri odijozni davčni noveli pomagali k solidarnosti desnice in vlado skušali oteti poraza, tam in v isti čas se pri nemških klerikalcih ni nahajalo toliko hvaležnosti in priznanja za desnico in vlado, da bi bili odvrnili parlamentno situvacijo, ki je sedaj na veliko veselje in reklamo našega nemštva posledica izdajkega kleri-

kalno-nemškega postopanja. Brez ozirov na to, kar je klerikalstvo doseglo le s pomočjo zatajujoče se desnice, ki po svoji večini pač ne more biti nemško-klerikalnega reakcionarnega prepričanja, uskočili so nemški konservativci iz desnice ter jej z levico in v prid levice napravili poraz, sedanje jalovo stanje. Čedalje bolj pa se tudi razkrivajo in kažejo, da se nanje tudi za v bodoče več zanašati ni. In tako desnica obleteva, drobi se zadnje naše upanje. Koncem šestletnih sanj se nam svita in dani, trezno dobivamo zavest, da vlada sedanja niti od dalječ ni spolnovala svojega programa, da ga spolniti ne mara, da so pa ob svojo slogo in moč prišli tudi faktorji, kateri so tej vladi vsaj na videz imponovali. Napočila je torej politična pepelnica in prenašamo jo s pepelnično resignacijo!

Toda spomini ostajajo nam živi. Spominali se bomo raznih koket, ki so se po pustnih plesiščih igrale z našimi zaupljivimi srci! Na politično sedanjo situvacijo preloženo in s političnim jezikom izgovorjeno, pravi se to: v končujoči se tej državni zborbi bila je sedanja vlada tista gospica, ki je z interesantno svojo vnanostjo osvojila si večino src parlamentnih. Z udanostjo in podporo je bila obdana in vsakdo bi bil mislil, da bode dejanjsko to češčenje tudi v istini obilno poplačano! Pričakovali so se vzajemne simpatije mej vlado in sedanjo državno zborbo večino. Pričakovalo se je, da vlada ne bode drugačna, kakor jo želi večina, da nič drugega ne bode zakon, nego kar ukrene večina, da se bodo ministri jemali iz večine itd, kar bi bilo primerno ustavi in pravemu parlamentovanju. Mislilo se je, da se bode poznalo na vsakem koraku vlade in njenih organov, kdo ima večino, kdo daje vladi podporo v državnem zboru. Toda če bi po dejanjih sodili denašnje ministerstvo, morali bi sklepati, da imajo v državnem zboru večino centralisti a ne avtonomisti, da jo imajo germanizatorji, a ne Slovani in poštene Nemci. Z avtonomisti vlada se centralistično, s Slovani nemško: kdo je še kje videl tako koketo? In sedaj, konečno pod novimi povitvami zahteva samosvoja ta vlada najhujše žrtve na novcih (davčna novela), na svobodi (socialistični zakon) in na gospodarski poštenosti (predloga za severno železnico) od desnice, ki je po vsem tem tira v prepad, v slabo ime. Pokazalo se je že pri davčni noveli, da to ne ide, kaže nam to vsa se-

danja situvacija, ki jo je kabinet s svojimi predlogami v črnih, gromonosnih oblakih zbral na glavi državnozbornske večine. Ali bode to vladi „omen“? Ako ne, utegne tudi zanj prevred priti pepelnica, ko bode stokala kot Preširnova „Zarjavela devica“:

„Sama sem samičica
Zarjavela divičica.“

Pismo z Dolenjskega.

(Konec.)

Mi dosedanji politični program ne smatramo „za sivo teorijo“, pač pa vse imamo isto „asimilovanje“ v odločilnih stvareh za neznačajnost in klečeplastvo. Mi dalje vemo, da se sl. vlada ni ponižala do našega naroda, ker se itak nobena vlada do narodov ne ponižava in dalje znamo, da je sedanja vlada le nekoje krivice prejšnjih vlad zdravala. To pa, da se nam več tolika krivica ne dela, naziva se — ponižanje! In zakaj so se nekoje krivice poravnale? Zato, ker so naši državni poslanci in posebno njih vodje toliko pri vladi uplivali: ne bojte se, zastoj nismo dobili ničesar. Pa ravno zoper najuplívnejše in najzaslužnejše teh osob ruvalo se je v najnovejšem dnevniku skrivoma in očito. Značajni možje so se smešili in stavili na order zasramovanja, ljudje pa, ki so „zmernim“ prikimavali, vlačili so se izpod mernika in povzdigovali v deveta nebesa. Plenice so se presušavale in „kofek“ se je prežvekal.

Pa vse to naj bi bilo, ko bi tak list zahajal mej čitalce, ki navadno bero tudi druge dnevnike taki bi se mu le smijali. Toda list se od gotovih oblastev s posebnim naglasom priporoča in blagohotno usiljuje županstvom, borim učiteljem in pošilja sploh osobam, o katerih se zna, da nemajo poguma, vrniti ga. To je tista primorana zmerena garda, Kaj pa bode iz te navstalo?

Ta garda zadobi po takošnem delovanju s časom morda precejšnjo število, kajti nikjer ne manjka ljudij, ki imajo od gotovih strani kaj pričakovati ali ki so od njih zadvisni. Nasledki te izvrstne taktike nove stranke kažejo se že v prav žalostnih prikaznih. Naš Benjamin sam toži v št. 216 pr. l.:

„Poglejmo naše socialno življenje, pogledjmo naše zavode, naša društva od iste dōbe, od kar se je rodil v naše gorje — nepotreben politični principijalni boj!

LISTEK.

Sokolova maskarada.

Kipeč kakor šampanjec, lahkonog liki vitkostasna plesalka, dovtipen bolj, nego najduhovitejša maska, korenit in natančen, kakor najvestnejši statistik, moral bi biti popis, v katerem bi se pristno zrcalila veselica, katero je sinoč priredil „Sokol“ v starega strelišča lepíh prostorih. A taka zahteva je za današnji dan prevelika, kajti „duh je sicer voljan, a meso je slabo“. Valovi predpustnega življenja pluskali so tako močno ob obali kratkega Kurentovega kraljevanja, da je danes vse, celo naši stavci — mej katerimi je par mrtvih, več pa močno ranjenih — nekako pepelnično, mesopustno razpoloženo, to tembolj, ker je vreme tako sivo-megleno, kakor bi bilo vse mesto s pravim pepelničnim pepelom potreseno.

Kaj čuda potem, če tudi naš „reporter“ ne more ubrati danes prave strune! Saj tudi on ni od železa. Imel pa je jako težavno nalogo. Včeraj popoldne opazovati je moral takozvani „korzo“ v

„Zvezdi“, zvečer pa bi bil hkratu moral biti prisoten pri maskaradi na strelišči in pri veselici „Slavčevi“ v Čitalnice steklenem salonu. Preveč za jedno osebo! Zatorej se nismo prav nič čudili, ko je danes zjutraj precej krmežljivih očij prišel nam poročat in nekako skesano izongavil, da ne more tako, kakor bi rad. Pa čujte, kako nam je poročal naš pepelnično razpoloženi „reporter“:

„Že slavni Henrik Heine je za svojega mnogoletnega bivanja v svetovnej stolnici ob Sekvani opazoval, da lahkoživni Parižani nikdar ne uprizarjajo svojih zgodovinskih puntov in revolucij ob grdem vremenu, ker se je le takrat nadejati vsestranske udeležbe, kadar je nebo jasno, kakor ribje oko. Dobro bi bilo, da se to meteorološki-politiško načelo kmalu prevede na narečje Ljubljansko, vsaj kar se tiče vsakoletnega „korza“ v „Zvezdi“. Verujte mi, da ni prav nič prijetnega, tlačiti blato po Kongresnem trgu in dolgočasiti se nad pustnimi „šemami“, ki so brez vsacega dovtipa, ki drugega ne umó, nego porudečiti si lica s cinobrom a na glavo povezniti si papirnat klobuk. Ves „korzo“ bil je jalov, jedina izjema bil je voz, ki so ga pripravili neka-

teri meščani s Šentpeterskega predmestja. Vsa kritika te predpustne burke je torej jako kratka: Tacih, ki so „konfeti“ prodajali, bilo je več, nego tacih, ki bi je kupovali. „Konfeti“ pa so bili taki, da najrajši o njih molčim, kajti še moja služkinja je glasno godrnjala, ko je morala danes čistiti raznobojne pege in pikice z moje suknje.

Lahko torej pojmite moje zadovoljstvo, ko sem se zvečer pripeljal v fíjakerji pred starega strelišča okusno razsvetljeno fasado. Da sem se vozil v fíjakerji, tega nemojte staviti mojej potratnosti na rovaš, ampak temu kriv je bil naših fíjakerjev zaščitnik, starodavni Merkur, ki je naročil vreme za fíjakerje, kakor nalašč. Najprej je pršelo, potem bil je pa prav pošten dež, naravno, da si je moral vsakdo oskrbeti voz.

Zadovoljen, presenečen in takoj tudi vesel sem bil, ko sem ustopil v strelišče. Uhod, stopnice, dvorana in galerija bile so tako ukusno in razumno okrašene, da sem takoj vprašal: Čegavo je to delo? Odgovorilo se mi je: Vse to priredil je umeteljni mizar g. Matijan in za tako pošteno ceno, da si smemo le čestitati.

Vse razbito, vse razrušeno na desni in levi, ondi, kjer se je navduševala naša vojna četa za težek svoj naroden posel.

Prijatelj ne zaupa prijatelju, društenik ne društeniku, volilec ne volilecu, ne pomisleč, zakaj in čemu. Samo zaradi principov se pero po političnih listih osobni strankarski grehi na škodo iste svetinje, ki se je nosila do sedaj na naših zastavah v boji za narodove pravice.

Vsled tega neosnovanega in neopravičenega prozročnega razdvoja hira društveno življenje in po-jema slovstveno delovanje.

Da, gospoda in kdo je vse to izval? Nikdo drugi, nego ravno ona nova stranka. Kar ste sejali, pa žanjite. To je vseh vašega vohunstva vašega policizma, ki nas opominja na Bach-ovo dobo. S takim ravnanjem, narekovanem po sami strasti, se naš rod nikdar sprijaznil no bode in On s svojimi pristaši vred se jako moti, misleč, da se bomo plazili in skakali za njim. Dolenjci, kakor nedvomno tudi drugi Slovenci, smo jako cenili Njega in njegove zmožnosti, toda odkar je plašč čisto po sapi zasukal, odkar j svoje prejšnje nazore čisto popustil in pokazal jako omahljiv značaj, od tedaj je naša vera vanj pala, in naj ne skuša zopet kakega poverenja dobiti pri nas. On in njegov list upeljala sta nam dosedaj neznano vrsto polemike, obogatila sta naš jezik z dosedaj neznanimi psovskami. Naj ima vse to zase, mi tacega lista in taci nazorov ne trebamo. Dajte nam v resnici uraden list, kjer bodo razglasili naših oblastev čitati v našem jeziku, in naročili si ga bomo, — za kokodakanje in smešno hudovanje pa bogme ne maramo.

On naj torej na Dunaj odnaša tudi svoje nove ideje, naj se raduje nad njimi in naj mu pomorejo; mi mu jih nečemo vzeti. Ako pa bode iz daljave morda bolje videl žalosten vseh svojega delovanja, tedaj naj si s samosvestnim veseljem reče, da je to njegovo maslo.

Slednjič podam Njemu in njegovim pristašem še par toček, po katerih me bodejo skromnega pisca teh vrst morda lažje ovohali in ovadili. Jaz sem bil Njega velik čestitelj, sedaj pa nesem več; jaz nesem ne profesor, ne učitelj, nesem ne uradnik, ne duhoven in tudi župan nesem — torej mi škodovati in tudi pomoči ne morejo nego sem povse svoboden Slovenec, ki si tudi v teh časih upa vsklikniti:

Naprej zastava Slave!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 18. februarja.

Pri glasovanju o pristojbinski noveli v **državnem zboru** se je pokazalo, da baš v Lichtensteinovem klubu je najmanj sloge. Nekateri poslanci tega kluba so se glasovanju odrekli, drugi so glasovali za, zopet drugi proti pristojbinski noveli. Zdaj se pa že govori, da misli več poslancev izstopiti iz tega kluba, zbrati se okrog dvornega svetnika Lienbacherja, ter osnovati nov klub, ki pa bode ravno tako nezavisen od desnice, kakor je Coronijev od zedinjene leve. Lienbacherjev in Coronijev klub bi potem res odločevala, kadar bi se mej sabo sporazumela, o usodi raznih predlog, bila bi neka srednja stranka. A ta srednja stranka bi ne bila tako prijazna vladi, kakor to Taaffe želi, vsaj glasovanje o pristojbinski noveli to kaže.

Jedva sem si ogledal dekoracije, že sem bil sredi pustnega vrveža, in prizadevati sem si moral, da sem ohranil mirno kri, da nesem sam skočil v prevabljivo valovje maskarade, o kateri mi je danes pisati. Ker je dandanes običajno, da se v vseh vprašanih naglaša v prvej vrsti narodno-gospodarska stran, moram izpovedati, da je letošnja maskarada glede števila zaostajala za lansko — bilo je okolu 450 oseb — da je pa denarni promet jednak lanskemu. Kakor se namreč v državnem proračunu stroški nikdar pomanjšati ne mogó, ampak se mora primanjkljaj pokrivati z večimi dohodki, novimi davki, tako so tudi „Sokola“ odborniki modro ukrenili, da treba ustopnino zvišati. Uspeh bil je po njih računu in veselilo nas bode, ako se iz omenjenih odbornikov danes ali jutri kdo pokliče v ministerstvo financ.

Tudi v drugem oziru ravnala se je maskarada po sedanjej politiki. Demonstrativnih mask ni bilo niti jedne, vse bile so spravljlivega duha, o notranjej politiki ni bilo niti govora, pač pa o inozemskej. Na inozemsko politiko spominjalo nas je troje izbornih Kitajcev. Prvi, grotesk-mask (g. P.), prouzročeval je s

Ker je že več občin prisilo za olajšanje obiskovanja šol na tacihi privatnih šolah, ki nadomeštujejo javne, v smislu § 21. državnega ljudskošolskega zakona, izdalo je **naučno ministerstvo** ukaz, da se na take prošnje ne sme ozirati. Občine namreč neso kompetentne potegovati se za olajšanje šolskega obiskovanja na privatnih šolah. Morejo se pa obrniti na vzdrževalce teh šol, da ti prosijo za spremembo učnega načrta. V tacihi slučajih se je pa načeloma tega držati, da olajšave šolskega obiska na privatnih šolah ne presežajo za javne šole določeni mej.

Kakor „Vaterland“ poroča, snide se jutri na Dunaji **konferenca avstrijskih škofov**, da se posvetujejo o uredbi duhovenske plače. To misel so najbrž sprožili oni cerkveni knezi, ki so po svojem dostojanstvu člani gospodske zbornice. Po sklepih te konference ravnali se bodo pri posvetovanji o kongruji v zbornici.

Ceski deželni odbor sklenil je vse prošnje za razdelitev okrajev po narodnostih (po Herbstovem predlogu) vrniti po dotičnih okrajnih zastopih občinam in korporacijam, katere so jih odposlale.

Šolski odsek **Bruskega** mestnega zbora je sklenil predlagati, da se občina pritoži proti odloku naučnega ministerstva, da mora ustanoviti še tretjo česko ljudsko šolo, pri upravnem sodišči. Da bode mestni zbor vsprejel ta predlog, je gotovo.

Na **Ogerskem** se sedaj vsi politični krog zanimajo skoro samo za reformo gosposke zbornice. Ugiba se, ali bode gosposka zbornica vsprejela vladno predlogo, ali jo bode kaj predelala, ali pa kar zavrgla. Liberalni člani zbornice bodo gotovo vsi glasovali za vladno predlogo. Mej opozicijo so pa jako različni nazorov. Vodje opozicije, ki vsi plačajo mnogo čez 3000 davka na leto, sklenili so vladni načrt kar brez motivacije zavreči. Ta frakcija sicer ni mnogobrojna, a njej se bodo pridružili oni aristokrati, ki bi vsled cenzusa prenehali biti zbornični člani. Ti branijo tedaj svoja dose-danja prava. Škofje bodo pa brez izjeme glasovali, da se vladna predloga vsprejme za podlago specialnej debati. Njim se bodo pridružili oni aristokrati, ki priznavajo potrebo zbornične reforme ter so prepričani, da se bode teško kedaj še predložila duhovščini in aristokratom ugodnejša predloga. Pri podrobnej debati bodo nasvetovali razne spremembe po njih željah. Posebno stališče pa zastopa grof Andrassy. On je preverjen, da je treba reformovati zbornico, a misli, da vladna predloga odločuje preveliko število imenovanih članov. Po njegovem mnenju naj bi se jih imenovalo le kakih 50 ali 60, vsaj toliko naj bi se jih pa volilo. Voli naj jih narod po volilnih možeh, ne pa komitatni zastopi. Grof Andrassy bode tudi glasoval, da se preide o vladni predlogi k specialnej debati, ker se nadeja predreti s svojimi predlogi. Kak bode izid glasovanja v zbornici, se še domnevati ne more, ker se več sto zborničnih članov še nikdar ni udeležilo zborničnih sej, a tedaj se pa utegnejo udeležiti. — V zbornici poslancev so nadaljuje posvetovanje o reformi gosposke zbornice. Pomenljivo je, kar je navajal Jokai proti temu, da bi se jeden del zbornice direktno volil. Ko bi tudi v vsej Evropi imeli občno volilno pravo, bi je na Ogerskem ne smeli uvesti, ker to bi spodkopavalo ogersko državno idejo. Z občinim in tajnim glasovanjem zgubili smo sedmogradsko prebivalstvo za to idejo. S tem je ta madjarski poslanec priznal, da večina Ogerske ne mara za madjarsko hegemonijo, a se ta le umetno in z vladnim pritiskom vzdržuje.

Vnanje države.

V **Srbiji** se delajo velike priprave za slavljenje obletnice, ko je bila ta država proglašena kraljestvom. To slavnost bode bode 22. t. m. Tedaj se bode zvršile neki tudi velike premembe v diplomatičnem koru, višjih poveljstvih vojske in kraljevi adjutanturi. — Ker vsled množčnega se tihotapstva, država zgublja mnogo dohodkov na carini, mislijo

svojo gibčnostjo veliko zabave. Zdaj kratek a čokat, naraščal je zdaj pa zdaj, kakor francoska kitajska vojna in kadar se je popolnem vspel, bil je tolik, da mu skokonogi harlekini neso mogli niti do dolgih brk. Druga dva kitajca (gg. F. in N.) pa sta imela tako lepo svileno in umeteljno vezano kitajsko obleko, katero sta si nalašč z Dunaja naročila, da se je vse čudilo njijinej krasnej opravi, posebno ker sta oba jako krepke rasti.

Razen Kitajcev vzbujale so pozornost tri maske, opravljene kakor „Nordpolfahrer“, Poljakinja, v treh krasnih izvodih, planšarice, Črnogorke, Albanke, „Gorenjec“, „Amor“, Postiljon, „Muzika“, „Noč“, posebno pa trije pustni kralji, kateri so s svojimi obilimi zvončki in kraguljci oznanjevali svojo zvenečo prisotnost in po svojej bogatej opravi in jednakej rasti bili izmej najlepših skupin.

Razen teh pa je bilo še mnogo drugih mask: Španska tihotapka, jako brdka in živahna, ognjegasci, žid, jockey, harlekini, vmes pa pristni „Sokoli“ in vsakobojni „domino“, vojaške uniforme poleg fraka in salonske oprave — vse vkupe pa jako slikovit prizor. V obče zagotavljam, da je bila

pomnožiti število finančnih stražnikov. — Vlada se nadeja, da bodo volitve v občinske zastope še bolj utrdile njen položaj. — Pri poskušnjah so se Baskovičevi topi za izvrstne pokazali in uveli jih bodo pri srbskej vojski.

Italija odpošlje posebno poslanstvo k abisinskemu kralju Ivanu. Nalog temu poslanstvu, katero bode vodil Vincenc Ferrari, je, pomiriti Abisinijo zastran italijanske okupacije primorskega mesta Mas-suaha in zagotoviti, da Italija nikakor ne bode omejevala trgovske svobode. Poslanstvo bode izročilo kralju bogata darila in lastnoročno pismo kralja Humberta.

Nemški državni zbor sklenil je s 192 proti 151 glasom povečšati carino na rž na 3 marke in z 229 proti 113 glasom carino na pšenico ravno na toliko.

Padec Kartuma se je kaj hitro razglasil po mohamedanskem svetu. V Arabiji se že kažejo za **tursko** vlado žalostne posledice te Mahdijevé zmage. Tam so že ustanki tako navadni. Povod jim je, da Arabi ne marajo služiti v turškej vojni službi in plačevati davkov. Sultan bi bil zadovoljen, ko bi iz izvrstnih arabskih jezdecov se osnovala le iregularna konjica. Arabi pa nečejo biti niti regularni niti iregularni vojaki. Ker pa šejki jamčijo za svoje rodove za plačevanje davkov, velel je jemenski generalni guverner zapreti pet takih šejkov, in kakor Arabi trdijo, umoriti jih. Vsled tega in naidušen vsled Mahdijevih vspehov zbral je šejk Šerof-ed-din četo Arabov in se bliža ž njimi Sanai, glavnemu mestu jemenskemu. Ustaja se je že jako razširila in generalni guverner prosil je že ministerstvo notranjih zadev v Carigradu, da mu pošlje vojakov, kajti s temi, ki jih ima, se nikakor ne more braniti proti ustajnikom. Tudi varnost mej Džeddah-om in Mekko je jako slaba, roparji po gostem oropajo romarske karavane.

S **francosko-kitajskega** bojišča se poroča, da so Francozi 10 t. m. odšli iz Dong-Sona. 11. so Kitajce po hudem boji zmagali pri Va-Noi-u. Kitajci so se hudi upirali, pa bili so popolnem pobiti. Več trdnjavic morali so Francozi vzeti z naskokom. 13. prišle so francoske čete v Lang-Son, pa bili so ga Kitajci že ostavili in zažgali. Zgube Kitajcev v poslednjih bojih so bile ogromne. Francozi so pa morali premagati velike težave zavoljo slabih pot in goratega ozemlja. Sedaj se jim je pa odprl lepši svet, po dolini Long Co-ške reke prišli bode v lepo obdelano Kantonsko dolino in približali se Kantonu samemu. To bode pa gotovo jako prestrašilo kitajsko vlado. Od Lang Sona do kitajske meje je le tri ure hoda.

Dopisi.

Z Dolenjskega 16. februarja. [Izv. dop.]

Vedno se bere po naših časopisih o revščini in ubožnosti Dolenjcev. Pa pomagati vender nobeden neče. Znano je, da oderuštvo pri nas jako cvete, ker smo tako oddaljeni od Ljubljane in od naše kranjske hranilnice. Ko bi imeli železnico, kako lahko bi si kmetič ali obrtnik odpeljal v Ljubljano in si ondi izposodil potrebnega denarja. Pa če kmet tudi premaga komunikacijske ovire, vender vsak ve, kako težko slovenski gospodar pri naši hranilnici denar dobi. In če se tudi dobi, treba je pomisliti, komu se da zaslužek — sulferajnu ali družbi sv. Cirila in Metoda.

Zato bi bilo velekoristno napraviti posojilnice po Dolenjskem. Nekaj jih res že imamo, pa ustanoviti se še morajo vsaj v Ribnici, Rudolfovem in Trebnjem. Korist bode velika. Ljudstvo bode dobivalo lahko in ceno denar, vadilo se bode varčnosti, iztrgalo se oderuhom in si opomoglo. Posojilnice na narodnej podlagi pa z dobičkom ne bodo podpirale

„Sokolova“ letošnja maskarada sicer pičleja, nego lani, a veliko bolj elegantna. Vse maske bile so lepe, nekatere imele so jako dragocene obleke, in vsi so bili v tem jedini, da take veselice na strelišči še ni bilo. Posebno pa se je odlikoval krasni spol po jako dobro izumljenih in posnetih opravah, in že danes opozarjam „Sokolov“ odbor, naj bodoče leto skrbi, da bode tudi moški spol storil svojo dolžnost.

Konverzacija bila je — z veseljem to konstatujem — v ogromnej večini slovenska. Nemški govorile so le maske, ki slovenski ne znajo. Nek „domino“ ženskega spola ogovoril je mojo malenkost sicer nemški, a ker se je v prvej vrsti zanimal za „močvirski odbor“, se mi je njegovo nemštvo malo sumno zdelo. Rad bi ga bil spoznal, zlasti ker mi je stavil neko jako kočljivo vprašanje, a izgubil se je v gneči in ni mi prišel več na met. Zatorej moram verovati, da je res nemškega pokolenja, akoravno mi njegovo zanimanje za barje ne gre iz glave.

Plesalo se je veliko in vztrajno. Ko sem ob 5. uri zjutraj odhajal, vrtelo se je še vse v ka-

naših sovragov in Slovenec bode imel dvojno korist direktno in indirektno.

Je sicer posojilnica tudi v Kočevji, katera, kakor pravijo „Dolenjske Novice“, ima 100.000 gld. izposoditi, pri kateri mora pa Slovenec tudi premisliti, čegava da je. „Svoji k svojim“ — in mi vemo, da so Kočevjarji naši narodni nasprotniki, da nas prezirajo, kakor je storil oni, kateri je ustanovil stipendije le za nemške Kočevjarje.

Brali smo priznanje (dolenjskih duhovnikov), g. D. Mahnič ali nezaupnico dijnemu Gregorčiču. Kritikovati je nečemo, ker poznamo Slovenčeve urednike, a zamolčati ne moremo, da je število podpisanih neznatno; tedaj je to priznanje — našemu pesniku zaupnica, a doktorju — nezaupnica.

— s —

Iz Trsta 15. februvarja. [Izv. dop.] Tržaški Slovani si prirejamo slednje leto več plesov, ne vem, se li to mora prištevati našemu narodnemu bujenju in napredku, ali našemu bogatstvu in blagostanju. Oboje je vidno na površji; plešemo, da si pozabimo, zadrege in prepire z jedne strani, z druge, da pokazemo našo velikost, in ta velikost nas stane mnogo denarja, ter moramo materialno žrtvo doprinasati. Imeli smo letos šest velikih plesov, napravile so jih narodna društva, in bili so posebno letos dobro obiskani, izimši Sokolske plesne vaje, katere letos že poldrugotrtletje trajajo pa neso dosegle zaželjenega uspeha ne materialnega še manje pa moralnega.

Nedeljski korzo bil je slabo obiskan, kočij bilo je le malo videti, škoda tedaj, da je bil tako lep dan; ko bi bilo grdo vreme bi se bili vsaj izgovarjali, da je vreme krivo. Pred petimi, desetimi leti, se je korze udeležilo do tisoč voz, letos pa komaj sto in petdeset, in par bokejev. V ponedeljek kakih sedemdeset in terek, ki bi moralo največ biti pa nekaj čez sto, ljudi mnogo, ki so gledali vidni propad Tržaškega blagostanja. Mask dosti ali slabo oblečenih, ki so gori in doli po ulicah svirajoč prosile. Nekaj je tudi bolezen uzrok (osepnice), o kateri se je mislilo, da je ponehala, pa samo prenehala in se zopet pojavile. Mnogo bogatih rodbin žaluje ker so zgubili vsled smrti kakega člana.

Veliko hrupa povzročuje Dunajski časnik „Parlamentär“, ki v svojih Tržaških dopisih o „Loydu“ in njega vodstvu odkriva vse rane in nepravilna djanja, kar se jih je do sedaj zakrivilo.

„Tržaškemu podpornemu i bralnemu društvu“ je slavna vlada prenarajena pravila potrdila: in sedaj se mora društvo smatrati za prerojeno i novo ter bode bolj živahno, ker bode ob jednim tudi „Čitalnica“ za srednji stan.

Občni zbor tega društva se ni mogel vršiti, kajti ni bilo prišlo zadostno število udov, ter se je preložil na 22. t. m.

Domače stvari.

— (Cesarjevič Rudolf in cesarjevičina Štefanija) pripeljeta se 24. februvarja dopoldne ob 10 uri 35 minut v Pulj, kjer se ukrcata in odpeljeta na otok Lakroma. — Ali je to zopet nek migljaj mestu Trstu?

— (Cesarjevič Rudolf gost kneza Črnogorskega.) Letos spomladi obiskal bode naš cesarjevič Rudolf z nadvojvodinjo Štefanijo mej potovanjem po mestih, ob Jadranskem morji ležečih, tudi kneza Črnogorskega na Cetinji. To preveselo

lejdskopskem kolobaru. Prvo četvorko plesalo je dva in sedemdeset parov, tretjo pa še več, a ni bilo več moči plesalcev prešteti. Ples vodila sta jako izborno gospoda Jeločnik in Juvančič.

Ako omenim, da sta maskarado obiskala tudi gg. deželni predsednik baron Winkler in deželni glavar grof Thurn, da sem videl mnogo častnikov, da je bilo v obče zastopano jako izbrano občinstvo, da se je za ustopnice stržilo 490 gold. za globe (kdor ni bil kostumovan, plačal je 50 krajc.) pa 97 gold. 30 kr., da je bilo občinstvo z restavracijo (g. Cesarič) prav zadovoljno, da so proti jutri začele pokati šampanjske steklenice, povedal sem vse glavna podatke.

Ker je naš časnikarski nalog, zabeleževati in objavljati javno mnenje, treba to dolžnost spolniti tudi glede maskarade.

In javno mnenje izraža se o maskaradi jako laskavo. S prva, ko je bila dvorana še prazna, čul sem sicer pogoste vsklike: „der krach, der grosse krach!“ pozneje pa, ko so se napolnili prostori in se je vse sukalo v nekaljenem veselju, ko

vest vsprejelo je prebivalstvo črnogorsko s pravo radostjo in osobito v črnogorske prestolnici že komaj in z veseljem čuvstvom pričakujejo visoka gosta.

— (Osobne vesti.) Gosp. dr. Kulavic, častni korar in rektor v Avgustineji na Dunaji imenovan je korarjem v Ljubljani na pokojnega g. Kramarja mesto. — Gosp. Klemens Mosché, okrajni sodnik v Tržiči, imenovan je sovetnim tajnikom pri okrožni sodnji v Rudolfovem. — G. Josip Kovač, okrajne sodnje pristav, premeščen je vsled lastne prošnje iz Metlike v Velike Lašče. — Na slednjega mesto imenovan je pristavom pri okrajni sodnji v Metliki g. Anton Brumen.

— (Nemški pečati) rabijo se še vedno pri vseh poštnih uradih, dasi je ogromna večina pisem, dopisnic, nakaznic in voznih listov slovenskih. Občinstvo slovensko želelo bi vsakako slovenskih pečatov, a tudi naši slovenski poštarji neso posebno navdušeni, ko morajo na slovenske pošiljatve pritiskati nemški pečat. Znan nam je slučaj, da je poštar-narodnjak v tej zadevi pisal poštnemu vodstvu. A slednje mu je odvrnilo, da mu ne more zadovoljiti, češ, to je posamičen slučaj. Da torej ta slučaj ne ostane sam, bilo bi dobro, da bi se poštarji kar po vrsti oglašali za slovenske pečate. Vigilantibus jura!

— (Šaljivi pevski večer slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“) v restavraciji Ljubljanske Čitalnice bil je tako močno obiskan, da so bili že okolo 9. ure vsi prostori prenapolnjeni. Pevske točke, katere so obsegale same šaljive pesni izvrševal je nad 40 pevcev broječi moški zbor jako precizno, posebno odlikovala se je pesen „Brzo junaci na ples“ od Stossa s spremljevanjem orkestra. Veliko radosti in smeja prouzročil je Stegnarjev četverospjev „Kitajci“, katerega so predstavljali in izborni peli gg. Sakser, Jeršek, Perdan in Grahek in se je moral na splošno zahtevanje ponavljati. Mej posamičnimi točkami vršil se je tudi ples. Konečna točka sporeda tega večera pa je bila kostumirana godba „Koračnica“, katero je priredil za ta večer pevovodja g. Justin in so sodelovali vsi člani pevskega zbora, z merlotinkami in raznimi v to svrhu prirejenimi instrumenti, katero je ne samo, da se je morala dvakrat ponavljati, namreč zahtevalo občinstvo po polu noči še jedenkrat, mej katero se je vršil tudi spreved mask, katere so se v jako mnogobrojnem številu udeležile in so bile nekatere jako krasne. Mej maskami prouzročili so obilo smeja nagajivi harlekini. — Tako se je vse radovalo in plesalo do ranega jutra v najlepšem redu, k čimur pa je veliko pripomogla tudi dobra jed, pijača in postrežba gostilničarja g. Cesariča. Žal, da so prostori za take veselice tako skromni.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi 20. t. m. redno sejo. Dnevni red: 1. Branje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Poročilo odbora za literarni odsek. 4. Volitev a. predsednika, b. dveh odbornikov. 5. Slučajnosti. Lokal: Babenbergerstrasse. Lebers Restaurant (prej Höllrigl.) Začetek ob 1/2 8. uri. Gosti dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Literarno-zabavno društvo „Triglav“) ima svoje sedmo zborovanje v četrtek dne 19. t. m. v gostilni „zum wilden Mann“ in sicer ob 8. uri zvečer. — Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika.

sta radost in zabava žarili cvetoča lica in je vsakdo pozabil vsakdanje brige in skrbi, udal se občnemu smotru: kolikor možno svečano in dostojno pokopati princa Karnevala, — bilo je občno mnenje, da jn maskarada izvrstna.

Temu mnenju pritrjujem jaz sam iz vse duše. Kajti, ko se danes oziram okrog in krpam to poročilo, spominjam se preživo, kako veselo je včeraj bilo in skoro milo se mi dela, ko to premišljam in ugibam, zakaj se razkošnemu veselju tako „kratke ure dane“.

V duhu predstavljam si še jedenkrat vse krasotice, ki so se jedva dotikale gladkega parketa, obilico mladosti in lepote, osredotočene na tako majlem prostoru, veselo družbo, ki se je sešla, polna dobre volje in zdravega humorja in ko potem uvidevam, da je vse to minljivo, hipna slika, ki v trenutku pobledi, tesno in trpko mi je pri srci, kakor Goethejevemu pastirju in z njim vred vskliknem i jaz:

„Vorüber ihr Schafe, vorüber,
Dem Schäfer ist gar so weh!“

2. Poročilo odseka za prenarajenje društvenih pravil. 3. dr. B. Ipavc: „Mi vstajamo“, zbor. 4. Kritika o g. stud. jur. Novakovem predavanju: „Potovanje v Švico“. 5. J. Kocijandčič: „Danes tukaj, jutri tam“, zbor in bariton-solo. 6. Slučajnosti. — Gosti dobro došli!

Razne vesti.

* (Lepa darova.) Nedavno v Oseku umorjena lekarničarjeva udova Adela Desathy volila je v svoji oporoki javnim zavodom 48.000 gld. — V Freudenthalu pred kratkim umrša kupčeva udova Pratzler zapustila je pa mestnej občini Freudenthal-ske 24.900 gld. za dobrodelne namene.

* (Potresi na Španjskem.) Kakor se poroča iz Madrida, ponavljajo se potresi dan na dan ob goro-vji Tejadi pri Alhami v pokrajini Granadski. Po noči prebivalci opazujejo tudi žarenje in gost dim, kakor iz kakega ognjenika. Po Andaluziji, katera je največ trpela po zadnjih silnih potresih, razsajajo in plenijo sedaj mnogoštevilni roparji in drzni lopovi, da je strah in groza. Policija, uradniki in vojniki so preslabo urejeni, da bi bili kos tolovajem.

* (Policijski častnik Ščerba zginil.) Varšavska policija objavlja v raznih poljskih listih čudno vest, da je policijski častnik Ščerba, ki je v Skierniżevicah pri trocarskem shodu na straži stal, takoj po zaključenem shodu brez sledu izginil, in pristavlja poziv, naj razna oblastva in občinstvo marljivo pomagajo pri iskanji zgubljenega redarstvenega častnika Ščerbe.

* (Izneverjenje.) Pope, blagajnik Novo-jorske podružnice „Liverpool and London Globe“ zavarovalnice izneveril je 25.000 dolarjev. Zločinca je policija prišla in zaprla.

* (Redek tat.) Iz Črnovic v Bukovini se piše: V vasi Mamajovce zasačili in prijeli so te dni učitelja O. K. iz Črnovic ravno v onem trenutku, ko je skočil z okna tuje hiše in hotel pobegniti. Tožili so ga potem radi tatvine, kateri zločin je tudi sam radovoljno priznal. A pozneje se je zvedelo, in dokazalo, da se učitelj O. K. ni utihotapil v hišo zaradi kakih neživih stvari, marveč zaradi brdke soproge hišnega posestnika. Ko je p. hišni gospodar pred sodnijo izjavil, da mu ni bilo nič ukradenega, ustavili so popolnem nadaljno preiskavo proti učitelju, kateremu je sicer dobro znana sedma a čisto neznana deveta zapoved božja.

* (Povodenj.) V Saint-Denis-sur-Sig-u v Algiru imeli so 9. t. m. veliko povodenj, katera je nasipe uničila, jeden železnični most podrla, 7 hiš porušila in mnogo poslopij poškodovala. Na stotine ljudi je sedaj brez strehe, brez doma in 7 oseb je mej nezgodo utonilo.

* (Nepričakove počitnice) imajo sedaj otroci v vasi Eckartsau v sodnijskem okraji Gross-Enzersdorf na Dolenje Avstrijskem, ker je sodnija prišla in zaprla tamošnjega nadučitelja Adolfa Ernst-a in podučitelja Dragotina Heinrich-a zaradi groznih nenaravnih nespodobnosti. Vsled tega ostane šola zaprta toliko časa, da se preseli tjakaj učitelj Habermüller iz Orth-a ob Dunavu.

* (Preljubezniva soproga.) Vallet, bogat francoski graščak v Boisse (v okraji Aix) zasačil je letošnji predpust svojo mlado, prav lepo in ljubeznivo soprogo v preprijaznem občevanju z domačim služabnikom v kleti. Razkačeni graščak pogtegne nabasan revolver iz žepa in predno zaljubljenca še moreta misliti na beg ali na kako brambo, bila sta že oba mrtva.

* (Morski som.) Belgijski ribiči so v Ostendu potegnili na suho 30 m. dolgega morskega soma, kateri tehta najmanj 60.000 kgr.

* (Lov na leva.) Iz Msile v Algeriji se poroča francoskim listom: Naselniki v obližji Msil-skega gozda opaževali so že dlje časa, da veličastni kralj vseh živalij, čestokrat obiskuje na prostem pasečo se domačo živino ter prav marljivo odnaša govedino iz črede. Dogovori se torej 23 močnih in hrabrih junakov, mej temi 5 Arabcev, da gredo mo-gočnega roparja čakati in streljati v prostrani gozd. Razpostavili so se lovci ob potih in krajih, kjer je lev navadno hodil. Ponosno prikoraka gozdni kralj preko neke skale, za katero čepi pet dobro oboroženih strelcev. Po dogovoru ustrelje vsi ob jednem. Grozno rujoveč zvrne se lev na tla. Nepredvidni lovci naglo planejo nad svoj žrtev, a divja zver se dvigne, s čapo prepara trehuh in pohrusta glavo prvemu prišlecu, nekemu Sanchezu, očetu 11 otrokom. Očetu prihiti nujno na pomoč njegov sin in z velikim nožem mesari besno zver, katera mu pa odgrizne ramo. Tudi druga dva lovca teško rani, še le peti strelec Moizes ben Reboh, nek žid usmrti s strelom v uho mogočno zver, da v istini pogine.

* (Lahka in dobro plačana naloga.) „Deset steklenic šampanja onemu, ki zna najbolje posnemati glas kake živali!“ zakliče zadnjič nek gospod v veselej družbi dobrovoljnih veseljakov. „Že velja!“ razlega se od vseh strani in kmalu si čul zapored razgetati, kruliti, lajati, mijavkati, kodakati, zvižgati itd. Naposled dvigne se mlad go-spod in se ustopi v sredo vrlih posnemalcev ter precej dolgo — molči. Občna tišina. Čez 5 minut reče mutec: „Tako, to bila je pa riba!“ In v istini dobil je mutec stavo.

* (Povišanje carine od ruskega čaja.)
Ruska vlada je ukrenila, da se pomnože državni dohodki. V ta namen treba izvesti že davno osnovani načrt tikajoč se povišanja carine od čaja. Razposlali so v ta namen že vsem carinskim uradom dotična navodila. Carina se bo zveksala pri vsakem funtu za 10 kopek v zlatu. Ruski listi grajajo ta vladin ukrep, češ, viša carina bode prava potuha priličen povod tihotapcem.

Tuji:

17. februarja.

Pri **Walters**: Vielmacher z Dunaja. — Mulley iz Vrh-nike. — Renker, Hahn z Dunaja. — Tory iz Gorice. — Drole s soprogo iz Tolmina. — Schulhof z Dunaja. — Kame-mer iz Gradca. — Klein iz Kočevja.

Tržne cene v Ljubljani

dné 18. februarja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povišen, kgr.	gl. kr.
Rež,	5.53	Surovo maslo,	84
Ječmen,	5.20	Jajce, jedno,	25
Oves,	3.25	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.71	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5.85	Telečje	66
Koruza,	5.50	Svinjsko	50
Krompir,	3.20	Koštrunovo	36
Leča,	8	Golob	50
Grah,	8	Seno, 100 kilo	196
Fižol,	8.50	Slama,	178
Maslo, kgr.	96	Drva trda, 4 metr.	820
Mast,	82	" mehka,	560
Špeh frišen,	52		

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. febr.	7. zjutraj	734.38 mm.	5.4° C	sl. jz.	obl.	4.10 mm.
	2. pop.	732.93 mm.	8.4° C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	730.99 mm.	6.4° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura + 6.7°, za 7.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 18. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld.	50 kr.
Srebrna renta	84	"
Zlata renta	106	85
5% marcna renta	99	15
Akcije narodne banke	868	"
Kreditne akcije	304	70
London	124	25
Napol.	9	81
C kr cekini	5	81
Nemške marke	60	55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	127
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	174
4% avstr. zlata renta, davka prosta	106	75
Ogrska zlata renta 4%	98	45
" 5%	93	95
5% štajerske zemljiše odvez oblig.	104	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	115
Zemlj. obć avstr. 4% zlati zast. listi	123	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	112	30
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	60
Kreditne srečke	100 gld	178
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld a v.	214	75

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja, skazanega nam ob smrti naše nepozabljive hčere, sestre, tete in sestričine gospice

HELENE AUBEL,

in za mnogobrojno udeležitev mrtvaškega spre-voda, mnogobrojna prisrčna sožalovanja pisma in mnoge lepe darovane vence izrekamo najprisrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, v 18. dan februarja 1885.

žalujoča rodbina.

Vabilo na naročbo

Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih „Zbranih spisov“ stoji:

I. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	1.— kr.
II. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	1.50 "
III. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	1.20 "
IV. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	70 "
V. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	1.20 "

Ako pa tudi od-dajemo vsak posami-čen zvezek, vender se priporoča, pošiljati naročnino za več zvezkov skupaj. Naročnina znaša za I., II. in III. nevezani zvezek 2 gld. 40 kr. Za vse tri lepo vezane zvezke 4 gld.

Naročnina za zve-zek I., II., III., IV. in V. stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih 5 zvezkov 6 gld. Naročnina pošilja se najprikladneje s poštami nakaznicami pod naslovom: g. Jos. Staré v Ljubljani, Marije Terezije cesta 5.

Naročniki dobivajo knjige franco.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 60 kr. izved, ako si naročijo skupno po 10 izvodov ter zanje pošljejo gosp. dru. Jos. Staretu v Ljubljano naročilno svoto 6 gld.

Odbor za Jurčičev spomenik.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Učenec,

star 13—16 let, ki zna slovensko in nemško, vsprejme se takoj v špecerijsko prodajalnico.

Več pri opravištvu „Slov. Naroda.“

(95—1)

Hiša

na glavni cesti, blizu Ljubljane znana gostilna se prosto-voljno proda, ali pa za več let v najem daje. — Natanj-neje se izve pri Matjan-u v Gorenji Šiški. (97—1)

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

NOV.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Maloverh. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat. nominiš. umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznanke knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribč. — Životopisje, spisal Rajč. Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečena, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribč. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstivo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja 25 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, fran-coski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Revère, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslo-venil Davorin Hostnik. Velja 15 kr.

Za vse 4 zvezke naj se priloži še 15 kr. poštne, za po-samezne zvezke pa 5 kr.

Cvet zoper trganje

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple ude in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „eveti zoper trganje po dr. Maliči“ z zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Naročila z dežele izvrše se takoj

v lekarni „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani. (42—4)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, odhod okolu 15. dne marca 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKUILE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenal Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Važno

za vsacega trpečega na živcih.

Samo z elektriko se da do temeljito odstraniti slabosti živcev. Moj novi induksijski aparat (elek-trični strojek) se dá lahko rokovoditi in bi ne smel manjkati pri nobeni rodbini. Trganje, rev-matizem, omedlevice, zobobol in revmatični glavobol in sploh vse bolezni živcev ozdravijo se z in-duksijskim aparatom. Cena aparatu z obširnimi na-kazilom, kako rabiti, 8 gld. — Naročiti se morejo samo direktno pri meni. (741—24)

Dr. F. Beeck, Trst, 2 Via Ponderes 2.

Št. 2463.

(87—3)

Razglas.

Opiraje se na §. 34 provizoričnega občinskega reda za mesto Ljubljana, magistrat javno naznanja, da so imeniki volilcev za dopolnilno volitev mestnega zastopa, ki se ima letos vršiti, od dne 10. fe-bruvarja do vstetega dne 8. marca t. l. v magistratnem ekspeditu razpoloženi za splošno pregledovanje.

Ugovori zoper te imenike, bodi si, da je vanje vpisan kdo za volitev neopravičen, ali da je izpu-ščen kdo, ki ima volilno pravico, ali pa da kdo ni v pravem razredu vpisan — morajo uložiti se naj-pozneje do zadnjega gori določenega dne, t. j. do 8. marca t. l.

Ta razglas se hišnim posestnikom, da svoje za volitev opravičene stranke nanj opomnijo, na znanje daje.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 10. dan februarja 1885.

Za župana: Vončina.

Dr. Spranger-jevo zdravilno mazilo

namlje takoj pekočino in bolečine vsem rasam in bulam, za-branjuje divje meso, izvleče vsaka ulesa brez razmečalnega sredstva in brez rezanja skoraj brez bolečin. V kratkem času ozdravi prsnega raka, krvava ulesa, zastarane poškodbe na nogah, zaohtnice, ozebljine, prisadne rane, razpokane roke itd. Hitro pomaga pri kašlju, dušivnemu kašlju, difteritidi, trganju, bolečinah v križi, revmatizmu v členkih. Dobiva se škatljica po 30 kr. pri lekarnarji J. Swobodi, v Ljub-ljani, na Prešernovem trgu. (715—15)

Takoj delujoče.

Uspeh je jamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plesah, izpahih in ostalih laseh. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Eduardu Mahr-u, v Trstu Peter Slocovich, via Sanità 13; v Gorici lekar C. Cris-toffoletti; v Reki lekar C. Šilhavy; v Celji Fd. Pellé; v Ma-riboru J. Martinz; v Rovinji lekar G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ne sleparija!

(40—3)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bo-lezni v elodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihne-nje, kisel podiranje, žol-panje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, če izvira bolečina iz želodca, zoper krč v že-lodci, preobloženje že-lodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper boleznii na vra-nici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Go-rici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radov-ljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Skofjeji Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš iz-delek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kap-ljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisnene be-sede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske ma-tere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sod-nijsko spravljen varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim zna-me-njem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki ne-majo teh znakov istinitosti, naj se zavrejo kot po-narejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj na-znajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in ro-dajalci. (80—2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.